

„Odpúšťať všetkým.“

Dobrý budeš iba vtedy, ak budeš schopný vidieť cnosti a dobré vlastnosti iných. – A preto, keď budeš musieť niekoho napomenúť, urob tak s láskou, vo vhodnej chvíli, nikoho neponíž... a buď pripravený poučiť sa a polepšiť sa ty sám v tom, v čom naprávaš. (Vyhňa, 455)

29. august

Jedným z prvých prejavov lásky je uvedenie duše na cestu pokory. Keď sa úprimne považujeme za nič, keď

chápeme, že bez Božej pomoci by aj ten najslabší a najúbohejší človek bol lepší ako my, keď sa cítime byť schopní všetkých omylov a ohavností, keď uznávame, že sme hriešnici – hoci usilovne bojujeme, aby sme sa zbavili toľkých neverností, ako by sme potom mohli zmýšľať zle o ostatných ľuďoch? Ako by sme potom vo svojom srdci mohli živiť fanatizmus, neznášanlivosť a povýšenosť?

Pokora nás ako za ruku povedie k čo najlepšiemu správaniu sa k blíznym: všetkých chápať, so všetkými spolunažívať v pokoji, všetkým odpúšťať, nevytvárať žiadne hranice ani bariéry a vždy! – si počínať ako nástroje jednoty. Nie nadarmo je v každom človeku skrytá silná túžba po pokoji a jednote s blíznymi, po vzájomnom rešpektovaní práv každého človeka – postoj, ktorý sa časom rozvinie v pravé bratstvo, odrážajúce stopu toho

najcennejšieho v našom živote: ak sme totiž Božími deťmi, bratstvo sa neobmedzuje len na nejakú frázu či prázdny ideál, ale naopak, stáva sa reálnym, hoci náročným cieľom. (Boží priatelia, 233)

V modlitbe sa pýcha s pomocou milosti môže zmeniť na pokoru a z duše vytryskne pravá radosť – dokonca už vtedy, keď ešte cítime na krídlach blato – pomaly schnúce blato úbohej ľudskej biedy. Potom však s pomocou umŕtvovania blato opadne a my budeme môcť vzlietnuť veľmi vysoko, lebo nám príde na pomoc priaznivý vietor Božieho milosrdenstva. (Boží priatelia, 249)